

Alkotmánybíróság
1015 Budapest
Donáti u. 35-45.

Ügyszám: IV/307-3/2018.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/307-4/2018
Érkezett:	2018 MÁJ 08.
Példány:	1
Melléklet:	db
Kezelőiroda:	

Alulírott, [REDACTED] az Alkotmánybíróság fenti ügyszámon kibocsátott felhívásában foglaltakra figyelemmel, benyújtott alkotmányjogi panaszomat az alábbiakban kívánom kiegészíteni:

Előjáróban tájékoztatom a Tisztelt Alkotmánybíróságot arról, hogy javaslatának megfelelően megkerestem jogvédő szervezeteket azért, hogy beadványom elkészítésében segítségüket igénybe vegyem. Megkereséseimre jelen ideig érdemi választ nem kaptam.

Megkerestem továbbá jogi képviselőt ellátására ügyvédek is, azonban olyan összegek (munkadíj) megfizetését kérték, amelyet jelen anyagi helyzetemben megfizetni nem tudok. Ezért a Tisztelt Alkotmánybíróság javaslatát - legjobb szándékom ellenére - teljesíteni nem tudom.

Azonban igyekszem a Tisztelt Alkotmánybíróság felhívásának legjobb tudásommal megfelelni. Előfordulhat, hogy a jogszabályokat nem mindenben az általános jogi értelmezésnek megfelelően értelmeztem, hanem a csak a magyar nyelv szabályai szerint. Ezért beadványom elbírálásánál kérem figyelembe venni azt, hogy alkotmányjogi felkészültséggel nem rendelkezem, azonban számomra ez az egyetlen jogérvényesítési lehetőség maradt.

- I. Az Alkotmánybíróság felhívott, hogy pontosítsam, mely törvényi rendelkezés állapítja meg az Alkotmánybíróság hatáskörét indítványom elbírálására:

A 2011. évi CLI. törvény 27. §-a szerint az "Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdekében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés

- a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és
b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

- II. A Alkotmánybíróság arra is kitért, hogy egyértelműen jelöljem meg az Alaptörvény megsértett rendelkezését.

A kifogásolt döntés sérti az Alaptörvény XXIV. cikk. (1) bekezdésében biztosított jogaimat, amely szerint a hatóságok a törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni, valamint sérti a XXVIII. cikk. (1) bekezdésében biztosított - tisztességes tárgyaláshoz/eljáráshoz-, valamint a (7) bekezdésben biztosított jogorvoslatihoz való jogaimat, továbbá a XIII. cikkében rögzített, tulajdonomhoz fűződő alkotmányos jogaimat.

- III. Továbbá adjam elő az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét.

Az Alaptörvény R cikk (2) bekezdésében rögzített jogállamiságból eredő jogbiztonság követelményét, s annak részeként tekinthető XXVIII. cikk (1) bekezdésében rögzített tisztességes eljárásból való jogaimhoz, valamint a (7) bekezdésében biztosított jogorvoslatihoz való jogaimat és a XIII. cikk (1) bekezdése szerinti tulajdonomhoz fűződő jogaimat a Bíróság és a Hivatalok a döntéssel megsértették, mert a tényeket és okirati bizonyítékokat figyelmen kívül hagyták, olyan tényekre hivatkoztak, amelyekre vonatkozóan a sérelmezett eljárásban okirati bizonyíték nem lelhető fel, azonban mégis az okiratilag nem bizonyított (tehát nem létező) tényekre alapították indoklásukat, és ennek alapján folytatatták le a törvényt sértő eljárást.

A XXVIII. cikk. (1) és (2) bekezdésében foglalt garanciák csak a bizonyítékok eljárási szinten való kezelését érintik. A bizonyítékok elfogadhatósága, illetve hogy azokat hogyan kellene érdemben

értékelni, elsősorban a nemzeti bíróságokra tartozó kérdések, amelyeknek az a feladata, hogy mérlegeljék az előttük fekvő bizonyítékokat.

Ezért benyújtott panaszomat azon az alapon kérem befogadni és megvizsgálni hogy kontradiktórius eljárásban volt-e részem; ami azt jelenti, hogy az ügy megoldása szempontjából, megfelelően meghallgatták és megvizsgálták a Hivatalok és a bíróság az eljárás ténybeli és jogi indokait.

20/2017. (VII. 18.) AB határozat szerint:

[26] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. Az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvényellenes alkalmazását jelenti. A tisztességes bírósági eljárásból fakadó elvárás tehát az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata.

Meg kell vizsgálni, hogy vannak-e megállapítható tények, amelyek kétséget ébreszthetnek a jogalkalmazók pártatlansága tekintetében. Az eljárásban részt vevő feleknek joguk van arra, hogy az általuk az ügyük szempontjából relevánsnak tartott észrevételeiket előadják. Ez a jog csak abban az esetben tekinthető hatékonynak, ha az észrevételeket valóban „tárgyalják”, vagyis a jogalkalmazó azokat megfelelően megfontolja.

Fontosnak tartom hangsúlyozni, hogy nem arra vonatkozóan terjesztettem elő panaszomat, hogy az eljáró jogalkalmazók nem tettek "kellően" eleget indoklási kötelezettségüknek, hanem a kifogásom lényegi része arra irányult, hogy nem teljesítették azt a kötelezettségüket, hogy a döntések alapjául szolgáló okiratok, amelyekre hivatkozással döntéseiket - "kellő részletességgel" bemutatva - alapozták, jelen eljárásban nem léteznek, vagy nem azzal a tartalommal léteznek, amelyre az indoklásukat alapozták.

Ami azt jelenti, hogy a nem létező okiratokra irányuló indoklási kötelezettségeiket teljesítették.

Ebben az eljárásban tehát nem a bizonyítékok értékelésének helytállóságát kifogásoltam, és ebben a körben azt sem kifogásoltam, hogy a jogalkalmazók indoklásában megjelölt bizonyítékok és érvek megalapozottak-e.

Arra vonatkozóan sem kérem panaszom vizsgálatát, amely szerint a hivatkozott jogszabályok helytállóak-e.

Kifogásom arra irányul, hogy a megjelölt bizonyítékok vagy nem léteznek, vagy pedig nem azzal a tartalommal bírnak, amelyekre a jogalkalmazók hivatkoztak.

A nem létező "légből kapott" okiratokra való hivatkozás tehát nem a bizonyítékok értékelésének körébe tartozó indoklási kötelezettség megsértésének megállapíthatóságát jelenti, hanem a valóságnak nem megfelelő, tehát tisztességtelen eljárást.

Nem kell különösebb belátási képesség annak megállapításához, hogy ha jelen eljárásban- az eljárás megindításától kezdődően -, olyan okiratokra hivatkoznak amelyek nem- vagy nem az itt megjelölt tartalommal léteznek, és a másodfokon eljáró és a felülvizsgálati eljárásban ugyan ezekre a nem létező tartalommal bíró okiratokra hivatkoznak, az a panaszomban előterjesztett Alkotmányos jogaimat az beadványomban előterjesztettek szerint sértik.

Az eljáró Hatóságoknak indokolásukban röviden elő kellett adniuk az általuk megállapított tényállást az arra vonatkozó bizonyítékok megjelölésével, és utalni kell azokra az okokra, amelyek miatt a Hatóság valamely tényt nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte.

Mindennek SEM az első, SEM a másodfokú Hatóság és a bíróság NEM tett eleget, mivel az ügy szempontjából lényeges azon tényállást, hogy mire hivatkozva kérem a kifogásolt bejegyzés megsemmisítését, az arra vonatkozó hiányzó bizonyíték megjelölésével SEM az első, SEM a másodfokú bíróság NEM adta elő az első, illetve másodfokú végzésben, és ebből következően a Pp. 221. § (1) bekezdésébe foglalt további végzés indoklására vonatkozó tartalmi elvárásnak SEM tudnak megfelelni az általam kifogásolt végzések!

A Bírósági és a (Föld)hivatali döntésekkel szemben azért terjesztettem elő alkotmányjogi panaszt, mert az Alaptörvény XXVIII. cikk. (1) bekezdésében elismert jogommal éltem, amikor bizonyítékaimat és indokaimat előadtam. A Bíróság és a (Föld)hivatal azonban ezt a jogomat megsértette, mert

- az általam előadottakat nem vizsgálta.
- A Földhivatal és a Hivatal indoklásában rögzítette, hogy kérelemre indult eljárásban, a 34.503/2/2017.3.27. számú határozattal, tárgybeli ingatlanra a Bank és a Kérelmező engedményezésről szóló nyilatkozata és alapján került sor a zálogjog bejegyzésére a Kérelmező javára.

Ez azonban nem felel meg a tényeknek és nem felel meg a valóságnak, mert

- A Bíróság megállapította, (1. oldal utolsó bek.) hogy a Kérelmező maga tájékoztatott arról, hogy az engedményezés a [REDACTED] hitel számlaszámon nyilvántartott forintkövetelésre jött létre. (5. sz. Melléklet)
- Bank javára 27.597,- CHF-re volt jelzálog bejegyezve, és a bejegyzés alapjául szolgáló közjegyzői okirattól kiderül, hogy a zálogjog a [REDACTED] számú kölcsönszerződésből eredő devizakövetelés biztosítására történt.
- Ami azt jelenti, hogy a jelen - sérelmezett - eljárás alapjául szolgáló engedményezés ettől eltérően, másik hitel számlaszámhoz kapcsolódik, és másik követelésre vonatkozóan jött létre, és nem arra, amelyre vonatkozóan az eredeti zálogjogi bejegyzés történt, tehát nincs olyan okirat, amely alapján megállapítható, hogy a bejegyzés jogszerűen történt.

Ez pedig azért sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk. (1) és (2) bekezdésében biztosított jogaimat, mert

- az okirati bizonyítékokból az állapítható meg, hogy a jogalkalmazók a maguk által kreált, nem létező okirati tényekre alapított indokok alapján jártak el, tekintettel arra, hogy
 - nem került azonosításra az az okirat amelyre hivatkoztak, és amelyet én hiányoltam:

A másod fokon eljáró Hivatal és a bírói fórum döntése pedig - ezen túlmenően -, azért sért alkotmányos alapjogot, mert

- a bizonyítottan önkényes első fokú döntés vizsgálata során - a másodfokú illetőleg a felülvizsgálati eljárásban -
 - az általam előadottakat egyáltalán nem értékelték, ezzel a valódi fellebbezési lehetőségemet kizárták, ezzel az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogorvoslathoz való jogomat megsértették.

A „Hivatal” köteles megfelelően megvizsgálni az általam előterjesztett beadványokat, érveket és bizonyítékokat. Azonban a Bíróság és a (Föld)hivatalok a döntésekkel - a tények és okirati bizonyítékok ellenére -, zálogjogot alapítottak a Kérelmező javára, amellyel az Alaptörvény XIII. cikkében rögzített, tulajdonomhoz fűződő alkotmányos jogaimat súlyosan megsértették, mert:

- az az okirat nem lelhető fel a sérelmezett eljárásban, amely olyan rendelkezést tartalmazott, amelyből megállapítható, hogy kötelezettségem keletkezett annak tűrésére, hogy a sérelmezett zálogjog - Kérelmező javára -, a tulajdonomra bejegyezzék.
- Vagyis semmilyen okirati bizonyíték, érvényes jogerős határozat a zálogjog - illetőleg a zálogjoggal biztosított követelés - átruházásáról nem áll rendelkezésre.

- Földhivatalnak eszerint semmilyen törvényes indoka és okirata nem volt a Kérelmező javára történő bejegyzésére, ami a fentiekben kifejtettek alapján, nem egyszerű hiba, hanem a **bejegyzés önkényes megváltoztatása**.

A fentiek szerint tehát megállapítható, hogy beterjesztett panaszomat az Abtv. 27. §-a alapján terjesztettem elő, mert álláspontom szerint a sérelmezett döntések az Alaptörvényben biztosított jogaimat sérti:

A tisztességes eljáráshoz való jogot a jogállamiság elvének fényében kell értelmezni. Ez a jog csak abban az esetben tekinthető hatékonynak, ha az észrevételeket valóban „*tárgyalják*”, vagyis a hatóság azokat megfelelően megfontolja.

Az Alkotmány és az Abtv. nem állít speciális tartalmi követelményeket az „*érvényesíteni kívánt jogsérelemre*” nézve az Alkotmánybíróság számára.

Az Alkotmánybíróság terhemre róta, hogy indítványom túlnyomóan törvényességi és nem alkotmányossági kifogásokat tartalmaz. Ezzel kapcsolatban valóban megállapítható az általam előadott alkotmányossági kifogások jogszabályi egyezősége a Pp. 221. § (1) bekezdésében foglaltak rendelkezésével.

Mindazonáltal szükséges rámutatni: az, hogy van-e megalapozott sérelem az Alkotmányos jog alapján, nem pusztán a nemzeti jogban meghatározott polgári jog tartalmától, de eljárásjogi akadályok lététől is függhet, amelyek gátolják vagy korlátozzák a panasz Alkotmánybírósághoz való eljuttatását és vizsgálatát. Véleményem szerint nem vitatható az Alkotmánybíróság előtt az Alkotmányjogi sérelem alkalmazhatósága magánszemélyek olyan jogvitáira, amelyeket a nemzeti jog polgáriként definiál.

Ami azt jelenti, hogy egy eljárási hiba csak akkor orvosolható, ha az érintett döntést felülvizsgálhatja egy független bírói fórum, amely teljes hatáskörrel rendelkezik és biztosítja az Alkotmányban foglaltak érvényesülését. Egyértelműen deklarálja ezt az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdése amely szerint a jogszabályok mindenkire kötelezőek.

A tisztességes eljáráshoz való jogot, ahogyan azt a XXVIII. cikk (1) bekezdése biztosítja, a jogállamiság elvének fényében kell értelmezni, amely előírja, hogy a peres feleknek rendelkezésére álljon egy hatékony bírói jogorvoslat, amely lehetővé teszi polgári jogaik érvényre juttatását.

Elfogadhatatlan ezért az a kialakult jogalkalmazói gyakorlat, amely szerint arra hivatkoznak a jogalkalmazók ítéleteik indoklásában, hogy az indoklási kötelezettség nem jelenti azt, hogy "a felek valamennyi érvelése tekintetében részletes indoklási kötelezettség terheli", és ezért megkerülik azt, hogy az ügy lényegi részeit a szükséges alapossággal vizsgálják meg, és erről a vizsgálatról a határozatában adjanak számot. Az pedig nem vitatható, hogy jelen sérelmezett eljárásnak az engedményezés lényegi része, mert ez szolgált a sérelmezett bejegyzés alapjául.

A Bíróság megállapítása nem tartalmaz az engedményezés tartalmára vonatkozóan érdemi indoklást, ami azt jelenti, hogy ilyen irányú vizsgálatot nem folytatott. Alappal merül föl a kérdés: mennyiben "kellően részletes" az az indoklás az adott bizonyítékra vonatkozóan, amely meg sem említi azt a bizonyítékot, amelyre a sérelmezett eljárást a jogalkalmazók alapították?

Ahhoz, hogy az alkotmánybírósági eljárás hatálya alá essen, az ilyen jognak elválaszthatatlannak kell lennie a sértett azon jogától, hogy polgári jogi igénnyel élhessen a nemzeti jogrend alapján. Jelen esetben pedig megállapítható, hogy a nemzeti jog szerint nincs lehetőségem jogérvényesítésre.

Az Alkotmánybíróságnak valóban nem feladata, hogy a tényeknek a jelen eljárásban közreműködő jogalkalmazók általi értékelését a saját értékelésével felülbírálja. Azonban biztosítania kell, hogy az eljárás tisztességessége nyilvánvaló legyen. Ebben a körben ezért alapos az Alkotmánybíróság elvárása, amely szerint az indítvány szerinti panaszunkban megfogalmazott aggályoknak objektíven igazoltnak tekinthetőeknek kell lenniük.

Tekintettel erre, nem lehet indokolt az Alkotmányossági garanciák kizárása olyan jogvita tekintetében, ahol alkotmányossági - tehát a tisztességes eljáráshoz való jog sérelme miatt-, egyúttal a nemzeti jog sérelme is megállapítható. A jogérvényesítés jogának „gyakorlatinak és hatékornak” kell lennie. Ami azt jelenti, hogy ahhoz, hogy a jogérvényesítéshez való hozzáférés joga hatékony legyen, az egyénnek egyértelmű, gyakorlati lehetőséggel kell rendelkeznie arra, hogy kifogásoljon valamely aktust, amely a jogaiba való beavatkozást valósít meg.

Dunaújváros, 2018-05-03

Tisztelettel:

Előttünk, mint tanúk előtt:

